

щомъ водата излиза вѣнъ отъ извора и се пренася отъ човѣкъ на човѣкъ, тя губи вече своята чистота, своята девственостъ. Така пренесена тази вода, тя не е вече отъ извора, но отъ рѣката, въ която има много примѣси. Единъ авторъ изнесълъ една истина. Другъ нѣкой възприелъ тази истина и я предалъ на трети. Третиятъ я предалъ на четвърти и т. н. Това е вода отъ рѣка, но не отъ самия изворъ. Ако въ продължение на единъ месецъ болниятъ излага гърба си на слънце и размишлява върху него, той ще научи отъ самото слънце повече, отколкото, ако чете всичко, каквото ученитѣ сж казали за него.

Помнете правилото: Вѣрвайте въ Божественото съзнание, което работи въ човѣка, и никога не се колебайте въ него. Докато вѣрвате въ Божественото въ себе си, вие сте въ деня на живота. Щомъ се усъмните и разколебаете въ него, вие сте въ нощта на живота. Страшно нѣщо е съмнението! Въ тази областъ сж падали голѣми адепти и светии. Достатъчно е да проникне най-малкото съмнение въ душата имъ, за да паднатъ отъ голѣмата висина, до която сж достигнали. И апостолъ Павелъ казва: „Боя се, като проповѣдвамъ на хората, самъ да не бжда отхвърленъ“. Съ тѣзи думи той изказва страха си отъ съмнението. Дайте мѣсто на Божественото съзнание въ себе си и не се страхувайте. За това, обаче, се изисква будно съзнание. Когато съзнанието на човѣка е будно, той ще бж-